

פרידה מאחות אהובה / עדנה קרמר

דברים בהלוויה

אחותי האהובה עמירה, עצובה וכואבת הפרידה ממך, גם אם באה כגאולה מסבל בל יתואר. סבל שפגע בגופך בלא רחמים, כשאת מתמודדת באומץ, מקרינה את כוחך הפנימי, את העושר שרכשת במהלך חיך מתובל בהומור המידבק שלך.

בקרירה המרשימה שבנית כמורה אהובה ונערצת, שיתפת קהלים רבים, שהאזינו לדבריך מרותקים. הרצאותיך כבשו לבבות. היטבת לשלב בהן את אמנות הציור עם קטעי מוזיקה וספרות. במהלך השנים הזדמן לי לשמוע שבחים כה רבים מפי תלמידיך על חוויה זו.

בילדותנו, דל היה הקשר בינינו, ארבע האחיות, עקב מגבלות החינוך המשותף. ככל שבגרנו התפתח הקשר והעמיק. בשנים האחרונות נהגנו לקיים מפגשים אינטימיים של ארבעתנו בחגים ובימי הולדת. בתקופת המצאך בבית הדר, התהדק הקשר והתחזק. לא נשכח את הבילויים המשותפים שלנו במרפסת בית הדר, מבלות במשחקים המאתגרים אותך - חישוקי גומי ומקלות, כדורי גומי, כדור מנופח... על כל קושי או תקלה הגבת תמיד בהומור. כך התמודדת גם במפגשי ההתעמלות בהובלת לריסה ובפעילויות מאתגרות נוספות. אוהבת חברה היית ואהובה על כל מכיריך. חברותיך היקרות לך העריצו אותך על התמודדותך האמיצה והתמידו לבקרך בדאגה חמה עד סוף הדרך.

ההומור החכם שלך ליווה אותנו גם בזמנים קשים, כשאת צוחקת עד דמעות. ולא רק הומור, גם הזיכרון המפליא שלך נשמר עם השנים, צלול ומדויק. ברוח ההומור היית אולי אומרת על פרידתך מאיתנו בשבת משהו כמו: הכול שבת לקראת שבת... ההומור המידבק עם צחוקך המתגלגל ילווה אותנו תמיד. תקופה יפה ומיוחדת חווינו שתינו לפני שנה, בעת שאושפזתי בבית הדר. מדי ערב לקראת השינה, נפגשנו בחדרך ובילינו בקריאת ספרות ושירה. לבחירתך - שילבנו גם סיפורי תנ"ך. בחרת מתוכם את הקטעים האהובים עליך, אשר להפתעתי כללו גם את קהלת. אגב, בעת הקריאה בתנ"ך, זיכרוןך המדהים הפתיע אותי שוב ושוב כאשר השלמת פסוקים שקראתי לך.

אחותי היקרה, חיך לא היו סוגים בשושנים. התמודדת לאורך הדרך עם משברים שגברת עליהם באומץ. שנים ארוכות התמודדת עם מגבלות בריאות מורכבות ועל אף כל אלה הגשמת את משאת נפשך - ההתמחות המרשימה באמנות, אותה כבר הזכרתי.

בשבילי, אחותי היקרה, היית מקור השראה לחיים עשירים ואמיצים של הגשמה עצמית במיטבה. ולסיום - תודה גדולה וחמה לבית הדר שאין דומה לו. רוב תודות לצוות המסור והמקצועי, חם ואוהב ולנעמי הנהדרת, שדאגה לך מבוקר עד בוקר.

וכמה מילים למשפחה האוהבת שתמכה בך ככל הניתן. יפעת וגלי, הבאות מקרוב, הגיעו כמעט מדי יום וביקוריהן כסם מרפא. משפחתו של ארז, לשמחתך, הרבתה לבקר על אף המרחק. אחיותינו התאומות יהודית ורחל "שאין עליהן", ביקרו בבית הדר מדי יום ועזרו לך בכל המתבקש. וכן, זכית לביקוריהן הרבים של חברותיך הטובות.

אחותי היקרה עמירה, אנצור אותך בליבי כהשראה לחיים שלמים ועשירים, המלווים באומץ ובהומור גם בעת קשה ומאתגרת.

לכל בני משפחות ויינברג ופדן הנהדרות חיבוק אוהב ומנחם.

נוחי בשלום אחותי האהובה.

עמירה ועדנה, 1944